

Het Noorden - Le Nord

De meest noordelijke hoek van Frankrijk grenst aan Vlaanderen. In feite is dit gebied vele eeuwen een deel geweest van het Vlaamse land: de Fransen zelf noemen een deel van die hoek trouwens nog steeds “la Flandre”. Je merkt het ook aan de vele dorpen en steden met Vlaams-klinkende namen. Als je vanuit België via Kortrijk naar Parijs rijdt, kom je door deze vlakke streek die in veel opzichten aan ons eigen Vlaanderen doet denken.

De oudste bevolking van Frans-Vlaanderen, in het bijzonder op het platteland, spreekt nog steeds een Vlaams dialect. Bij jongeren leeft er trouwens een vernieuwde interesse voor deze authentieke taal van hun voorouders. Aan de universiteit van **Lille** volgen daarom heel wat studenten cursussen in de Nederlandse taal en literatuur.

In de bijzonder leuke film *Bienvenue chez les Ch'tis* (Welkom bij de Ch'tis) maken de Fransen zelf kennis met dit noordelijk deel van hun land. Inderdaad, Fransen die in andere streken van Frankrijk wonen hebben immers soms rare ideeën over “le Nord”, alsof het er altijd ijzig koud is en de bevolking wat achterlijk. De film vertelt over een postmeester die van het warme zuiden naar het noorden wordt overgeplaatst. Hij heeft tal van vooroordelen, maar dan hij ontdekt hij een gastvrij land waar veel plezier wordt gemaakt en de mensen voor elkaar klaar staan. Die schitterende film werd de meest succesvolle Franse film die ooit gemaakt werd!

Ch'ti of Ch'timi is een verzamelnaam voor de bewoners in het noorden die het dialect van de streek spreken. “Ch'ti?” betekent er “c'est toi?” en “ch'mi” is het antwoord: “c'est moi”.

Dit vlakke gebied is sinds de middeleeuwen een druk centrum van handel en nijverheid geweest: het vormde immers de kortste en makkelijkste weg naar Engeland, met havens zoals **Dunkerque** (Duinkerke) en **Calais**.

Vooraf de textielnijverheid bloeide er: alle Europese edelen en rijke burgers wisten dat ze er de mooiste kleding en wandtapijten konden vinden. De talrijke kleine steden, met hun spitse belforttorens, indrukwekkende stadhuizen en sterke stadswallen, getuigden van rijkdom en onafhankelijkheid.

In de loop der eeuwen zou het noorden echter grondig van aangezicht veranderen. De textielnijverheid werd steeds meer industrieel (grotere werkplaatsen en fabrieken) en men ontdekte dat de ondergrond rijke steenkoollagen bevatte. Zo werd Frans-Vlaanderen in de 19de eeuw het “zwarte land” (le pays noir), met diepe mijnschachten en hoge, rokende fabrieksschoorstenen. Drie grote steden, die elkaar thans raken, beheersen dit industrieel gebied: **Lille** (Rijsel), **Roubaix** en **Tourcoing**.

Maar die tijd is grotendeels voorbij. De koolmijnen werden gesloten en er worden grote inspanningen gedaan om de streek, ondanks z'n moderne industrieën, zo aantrekkelijk mogelijk te maken. Een groot deel van het noorden is immers nog landelijk met tal van toeristische mogelijkheden in de natuur of in de kleine gezellige steden. [Ontdek het hier!](#)

En dan is er de kust! Men noemt het de **Opaalkust** (la côte d'Opale) omwille van de blauw-groene tinten die er in het zeewater overwegen.

De wereld van de grote zeilschepen kun je ontdekken in de beroemde driemaster Duchesse Anne, het enige grote zeilschip in Frankrijk dat door het grote publiek kan worden bezocht. Het ligt nu als museum voor anker in Duinkerke.

Als je van een zeereisje houdt, kun je in **Calais** de *ferryboat* naar het Engelse Dover nemen.

De twee steden zijn maar 32 km van elkaar verwijderd. Maar de meeste mensen gaan nu heel snel per trein door de Eurotunnel! De ultrasnelle **Eurostar** verbindt Parijs en Brussel met London.

Boulogne-sur-Mer is een belangrijke historische stad. Je vindt er de grootste vissershaven van Frankrijk. Van hieruit varen grote vissersboten tot ver in de Atlantische oceaan. [Hier vind je meer over deze stad.](#)

